

**STEČAJNI UPRAVITELJ
DOMAGOJ REPAČ**

Đorđićeva 24, 10000 Zagreb, OIB:24977406612, +385(98)690491, domagoj.repac@gmail.com

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

putem

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Poslovni broj: St-1487/2017

Stečajni dužnik: MARIJAN NEKRETNINE d.o.o. u stečaju, OIB: 05597612616, Čakovec, ul. Ivana pl. Zajca 17 po stečajnom upravitelju Domagoju Repaču iz Zagreba, Đorđićeva 24

**PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE
REVIZIJE**

*protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike
Hrvatske, posl. br. Pž-175/2024 od 23.01.2024.*

I. Revident temeljem članaka 382. i 385 a. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14, 70/19, 80/22 - dalje: ZPP) a u vezi sa čl. 19. st.8. Stečajnog zakona NN 36/2022 podnosi prijedlog za dopuštenje revizije protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-175/2024 od 23.01.2024. godine koji rješenjem se odbija žalba revidenta kao neosnovana i potvrđuje rješenje TS ZG St-1487/2017 od 22.12.2023.

II. Nadalje revident se u odnosu na podneseni prijedlog i odredbe čl. 400. Zakona o parničnom postupku poziva na pravno shvaćanje sa sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske pod brojem Su-IV-4/18-17 od 19. studenoga 2018., na kojem je zauzeto pravno shvaćanje da je u ovršnom postupku i postupku osiguranja i stečajnom postupku dopuštena revizija samo protiv rješenja kojima je odlučeno o predmetu zahtjeva te, nastavno prihvaćenim (pod brojem Su-IV-4/18-19 od 17. prosinca 2018., Su-IV-47/20-2 od 30. siječnja 2020. i Su-IV-16/2021-5 od 1. ožujka 2021.), katalogom rješenja protiv kojih je dopuštena revizija u ovršnim i stečajnim postupcima. Prema tom Katalogu se u stečajnim postupcima može podnijeti revizija protiv drugostupanjskih odluka kojima se pravomoćno završava taj postupak (ili dio postupka) o predmetu zahtjeva, a to su: rješenje o odbacivanju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka; rješenje o otvaranju stečajnoga postupka (čl. 116., čl. 128. st. 8., čl. 132. st. 2., čl. 418. SZ); rješenje o obustavi stečajnoga postupka (čl. 124. st. 5., čl. 298., čl. 433. SZ); rješenje o odbijanju prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka (čl. 128. st. 7. SZ); rješenje o otvaranju i zaključenju stečajnog postupka (čl. 132. st. 2., čl. 431. st. 2. SZ); rješenje o prodaji nekretnine (čl. 247. st. 2. SZ); rješenje o dosudi (odgovarajućom primjenom OZ-a na temelju čl. 247. st. 1. SZ); rješenje o namirenju (čl. 248. st. 2., čl. 253. st. 1. SZ); rješenje o zaključenju stečajnoga postupka (čl. 286. st. 1., čl. 344. st. 1., čl. 375. st. 2. SZ); rješenje o obustavi i zaključenju postupka (čl. 293. st. 1., čl. 297. st. 1. SZ); rješenje o priznanju strane

**STEČAJNI UPRAVITELJ
DOMAGOJ REPAC**

Đorđićeva 24, 10000 Zagreb, OIB:24977406612, +385(98)690491, domagoj.repac@gmail.com

sudske odluke (čl. 403. SZ); rješenje o odbijanju prijedloga za priznanje strane sudske odluke i rješenje o otvaranju stečajnog postupka u RH (čl. 424.SZ); rješenje koje sadrži konačnu odluku o naknadi koja pripada stečajnom upravitelju i rješenje o potvrdi stečajnog plana. Rješenje TS ZG St-1487/2017 je rješenje o namirenju, a što je razvidno i iz točke 30. obrazloženja prvostupanskog rješenja.

III. Obzirom na nužnost iznošenja kratkog činjeničnog supstrata, radi razumijevanja pravnih pitanja koja se iznose pred revizijski sud, revident iznosi kako slijedi u nastavku.

a) ZAKLJUČCI PRVOSTUPANJSKOG SUDA U RJEŠENJU OD 22.12.2023. GODINE

Prvostupanski sud u svom rješenju od 22.12.2023. godine iznosi slijedeće zaključke u obrazloženju pobijanog rješenja pa tako u točki 19. obrazloženja navodi koje troškove unovčenja smatra osnovanim a koje je stečajni upravitelj naveo u svom obračunu, dok u točki 20. navodi koji neizravni troškovi koje je stečajni upravitelj naveo u obračunu smatra da nisu osnovani pa navodi:

- *sudske pristojbe u parničnim i upravnim predmetima dužnika (do sada podmiren iznos) u iznosu od 4.511,00 eura*
- *buduće sudske pristojbe u parničnim i upravnim predmetima dužnika, do 12/2024 (rezervacija predviđenog troška s obzirom na parnice u tijeku) u iznosu od 700,00 eura*
- *zastupanje odvjetnika prije i za vrijeme postupka (Odvj. Marković) u iznosu od 59.800,00 eura*
- *zastupanje odvjetnika za vrijeme postupka (GKK d.o.o.) u iznosu od 1.688,00 eura*
- *zastupanje odvjetnika za vrijeme postupka (Odvj. Krešić) u iznosu od 6.830,00 eura*
- *zastupanje odvjetnika za vrijeme do kraja postupka (Rezervacija po procjeni troška punomoćnika do 12/2024) u iznosu od 7.000,00 eura*
- *parnice pravomoćno izgubljene (Presuda HEP ELEKTRA c/a MARIJAN NEKRETNINE d.o.o. u stečaju, Povrv-3046/2019 4000€, presuda Povrv-1928/19, HEP ELEKTRA vs MARIJAN NEKRETNINE d.o.o. u stečaju plaćeno 1500€, HEP ELEKTRA d.o.o. c/a MARIJAN NEKRETNINE d.o.o. u stečaju, Povrv-87/21 5000€, Marijan nekretnine d.o.o. u stečaju - Povrv - 184/2021 (HEP-Operator distribucijskog sustava d.o.o.) 1000€, ZAGREBAČKI HOLDING d.o.o. / MARIJAN NEKRETNINE d.o.o. u stečaju, posl. br. Povrv-36/2019, Općinski sud u Čakovcu 1500 €, presuda Povrv-128/2020-27 8000€, Povrv – 159/2021 4000€, Povrv-184/2022-14 od 500€, HEP-Operator distribucijskog sustava d.o.o./ MARIJAN NEKRETNINE d.o.o. u stečaju, Povrv-184/2022; presude javno objavljene, točan iznos ne može biti precizno naveden zbog dijela kamata u trenutku podmirivanja) u iznosu od 21.500,00 eura*
- *plaćeni iznosi parnica pravomoćno izgubljenih (plaćeni prije proglašenja nedostatnosti mase) u iznosu od 1.400,00 eura*
- *ovrhe provedene u korist grada Zagreba, a prije proglašene nedostatnosti mase u iznosu od 1.360,00 eura*

**STEČAJNI UPRAVITELJ
DOMAGOJ REPAC**

Đorđićeva 24, 10000 Zagreb, OIB:24977406612, +385(98)690491, domagoj.repac@gmail.com

- rezervacija za buduće nepredviđene troškove (JB ovjere, moguće ponovljene dražbe, trošak režija, oglasa i sl.) u iznosu od 2.000,00 eura
- nagrada stečajnim upraviteljima preko bruto II iznosa od 89.886,52 eura

Potom u točki 22. obrazloženja ističe :

„Prema sudskoj praksi (npr. rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-828/2019, Pž-1979/2929, Pž-4777/2020 i Pž-4560/2021) u troškove unovčenja ne ulaze troškovi odvjetničkih usluga za postupke koji na neki način, bilo izravno bilo neizravno, nisu povezani s unovčenjem predmeta razlučnog prava kao niti troškovi sudskih pristojbi i naknada, a koji se troškovi odnose upravo na takve parnične postupke, u troškove unovčenja ne mogu se priznati niti troškovi koji nisu imali nikakve veze, pa niti neizravne, s unovčenjem predmetnih nekretnina, kao niti za rezervirati novčani iznos za eventualno buduće podmirenje troškova parničnih postupka koji su u tijeku, za slučaj gubitka tih sporova. Ovo stoga jer se ti troškovi niti indirektno ne odnose na stečajni postupak do momenta unovčenja sporne nekretnine i na samo unovčenje sporne nekretnine. Odvjetnički troškovi za parnice koje nisu u vezi s predmetom razlučnog prava nisu opći troškovi koji se namiruju razmjerno iz ostvarene kupovnine, već iz ostale stečajne mase.“

Nadalje u točki 23. navodi:

„S obzirom na navode koje je stečajni upravitelj naveo na ročištu 15. prosinca 2023. (detaljno navedeni pod t.12. obrazloženja), sud je zaključio da sudske pristojbe, troškovi zastupanja, parnice, ovrhe i rezervacije budućih nepredviđenih troškova (detaljno navedeni u t. 19. obrazloženja) predstavljaju troškove koji nisu u vezi s predmetom razlučnog prava (predmetnom nekretninom koja se nalazi u Splitu) i nisu opći troškovi koji se namiruju razmjerno na teret ovog predmeta razlučnog prava, već na teret predmeta razlučnog prava na koji se odnose (odnosno na teret nekretnina koje se nalaze u Zagrebu ako se parnični i ovršni postupci te s njima povezani troškovi odnose na pojedinačne točno određene nekretnine) odnosno iz ostale stečajne mase.“

Dakle, stečajni je sud odbio prihvatiti 71.078,00 € već plaćenih troškova i to: pristojbi uplaćenih u državni proračun, ovrhe provedene u korist grada Zagreba a prije proglašenja nedostatnosti mase i plaćanja po pravomoćnim presudama hrvatskih sudova. Nadalje, u tom je iznosu sadržan i trošak zastupanja o kojem je sud godinama ponavljano putem djelomičnih namira i izvješća obaviješten, o kojima je svjedočio prilikom sastavljanja skupštinskih odluka i iste odobrio a nije ih ukinuo u opsegu zakonskih ovlasti. Također osporava nagradu stečajnom upravitelju iako isti može dati pred skupštinu odobrenje dodatne nagrade i na taj način faktički tu nagradu zabranjuje jer novaca za nju matematički ne može biti a sve to dok nema ni rješenja o njoj. Čak je i osporavanje budućih rezervacija u najmanju ruku čudno jer ih se ne može osporiti bez ukidanja ili promjene skupštinske odluke koje su im temelj ali osporavanje stvari plaćenih u državni proračun prije 5-6 godina jest opasan presedan.

**STEČAJNI UPRAVITELJ
DOMAGOJ REPAČ**

Đorđićeva 24, 10000 Zagreb, OIB:24977406612, +385(98)690491, domagoj.repac@gmail.com

Konačno, stečajni sud formalno odobrava neke troškove znajući da nema mogućnosti za njihovu isplatu jer je novac potrošen na ranije isplate što je sudu bilo poznato a sada ih nakon 6 godina vođenja postupka osporio u prvom rješenju o namirenju. Kako se misli podmiriti trošak knjigovodstva, banke, stečajnog upravitelja, javnog bilježnika itd. kada je već potrošen iznos od 71.078,00 € ?! Stečajni je sud donio rješenje koje je duboko kontradiktorno, faktički neprovedivo, a u srži izreke sadrži presedane koji su temelj za neprovođenje pravomoćnih presuda hrvatskih sudova, za neplaćanje sudskih pristojbi za postupke koje je stečajni sud odobrio, donošenje odbijajućih rješenja o pravima tijela sudskog postupka zamotanih u površni izračun jednog troškovnika. Jedini argument u rješenju o namirenju koji stečajni sud iznosi jest da stečajni upravitelj nije „povezao“ troškove postupaka s pojedinim premetom prodaje. Ako je to moguće, zašto sud iz izreka tih presuda nije iščitao za koju su nekretninu vezane?! Sudu je dobro poznato da je stečajni upravitelj imao posjed nad samo jednom nekretninom, da je vođeno više od 10 postupka za predaju u posjed od strane bivšeg upravitelja a troškovi tih postupka su i doveli do nedostatnosti stečajne mase.

b) ŽALBENI NAVODI REVIDENTA U PODNESENOJ ŽALBI

Žalitelj u odnosu na pobijano rješenje ističe da je prvostupanjski sud prilikom donošenja pobijanog rješenja počinio žalbene povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U pobijanom rješenju, navodi da prvostupanjski sud samo općenito iznosi stavove o opravdanosti namirenja no u odnosu na nepriznate troškove propustio se očitovati o svakom od zahtijevanih troškova na pravilan način. Dakle, tvrdi da je sud je trebao osim generalnih navoda da se ti troškovi ne odnose na predmet razlučnog prava jasno dati obrazloženje kakva je priroda tih troškova, da li su ti troškovi stvarno nastali, te tko ih je u obvezi podmiriti te završno i konačno zbog čega je došao do zaključka da ih nije u obvezi podmiriti ovaj razlučni vjerovnik koji ujedno nije niti prigovorio na dostavljeni obračun stečajnog upravitelja. Dakle, ako neki od troškova nisu izravni troškovi koje terete neku nekretninu zašto kao neizravni trošak ne bi trebali razmjerno teretiti ovu (kao i druge) nekretnine odnosno tko bi te od skupštine i suda odobrene troškove - trebao snositi.

Žalitelj u žalbi navodi konkretne žalbene navode i to eksplicitno ih navodeći pa tako ističe:

Odlučne činjenice koje je sud propustio utvrditi:

1. da li su svi troškovi koje je stečajni upravitelj obračunao stvarno nastali (*nema niti ijedne riječi obrazloženja*)
2. da li o nastalim troškovima ako su stvarni postoji obveza stečajnog upravitelja da o njima vodi računa tijekom cijelog stečajnog postupka prema odredbi članka 157. SZ-a. (*nema niti ijedne riječi obrazloženja*)
3. da li nastali troškovi, ako su stvarni, opravdano terete stečajnu masu (*nema niti ijedne riječi obrazloženja*)
4. da li je u nekom dijelu popisanih troškova, ako su stvarni, riječ o troškovima koji predstavljaju obveze stečajne mase (*nema niti ijedne riječi obrazloženja*)
5. razloge zbog kojih smatra da ti konkretni troškovi, ako su stvarni, ne terete unovčenu

**STEČAJNI UPRAVITELJ
DOMAGOJ REPAC**

Đorđićeva 24, 10000 Zagreb, OIB:24977406612, +385(98)690491, domagoj.repac@gmail.com

stvar (obrazloženje je paušalno jer da bi mogao dati obrazloženje morao je utvrditi sve navedeno od 1.-5. što je propustio utvrditi)

Konkretno navodi zbog kojih razloga prvostupanjsko rješenje nema razloga i ne može se ispitati te koje odlučne činjenice sud nije utvrdio te detaljno elaborira konkretne propuste i žalbene povrede prvostupanjskog suda.

Potom se poziva na konkretne odredbe mjerodavnog prava koje je prvostupanjski sud nije primijenio i to čl. 143 i 157 SZ-a.

Ujedno u odnosu na odbijene troškove konkretno komentira i formulira žalbene navode sa tvrdnjom propusta prvostupanjskog suda u pobijanom rješenju.

Ujedno navodi da se u obrazloženju prvostupanjsko rješenja navode odluke VTS RH bez navođenja datuma odluka i sadržaja istih. Također se poziva i na donesene odluke skupštine vjerovnika u odnosu na odbijene troškove. Konkretno navodi i obrazlaže žalbene povrede koje je sud učinio i veže ih za točno određene točke obrazloženja prvostupanjskog suda, a što je sve razvidno iz sadržaja podnesene žalbe.

C) PRAVNA SHVAĆANJA ŽALBENOG SUDA I OBRAZLOŽENJE DRUGOSTUPANJSKOG RJEŠENJA

Drugostupanjski sud u obrazloženju svoje odluke navodi da žalba stečajnog dužnika nije osnovana te potom ističe da žalbeni razlozi koji su navedeni u žalbi nisu osnovani.

U nastavku se navode dijelovi obrazloženja drugostupanjskog suda u odnosu na žalbene navode žalitelja:

U točki 12. navodi: „ Prvostupanjski sud je donio pravilno i zakonito rješenje na temelju pravilno utvrđenog činjeničnog stanja i pravilnom primjenom materijalnog prava. „

U točki 13. navodi: „Sukladno citiranim zakonskim odredbama prije namirenja razlučnog vjerovnika valjalo je odrediti koji su troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava, sukladno odredbi čl. 254. st. 3. SZ-a. Prema pravnom shvaćanju koje je prihvaćeno na sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova ovoga suda od 19. lipnja 2008., kao troškovi unovčenja stvari uzimaju se, osim troškova koji su u vezi s prodajom nekretnine i drugi troškovi koji izravno terete prodanu stvar, a i oni koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari, ali su kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase i oni se namiruju iz cijene postignute prodajom stvari razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu. Naime, u stečajnom postupku stečajni je upravitelj dužan skrbiti o cjelokupnoj imovini stečajnog dužnika koja ulazi u stečajnu masu. Skrb o imovini je povezana s troškovima od kojih su neki u izravnoj vezi s određenim stvarima, a drugi samo posredno jer terete cjelokupnu stečajnu masu. Npr. trošak nagrade stečajnom upravitelju, trošak ostalih izdataka stečajnog upravitelja i sl. u izravnoj je vezi sa stečajnom masom tj. u vezi je sa stvarima na kojima postoji razlučno pravo, ali i sa stvarima slobodnim od razlučnih prava. Troškove koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojima postoji razlučno pravo, ali su nastali povodom i radi tih

**STEČAJNI UPRAVITELJ
DOMAGOJ REPAČ**

Đorđićeva 24, 10000 Zagreb, OIB:24977406612, +385(98)690491, domagoj.repac@gmail.com

stvari treba alimentirati iz cijene postignute njihovom prodajom, razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu.“

U točki 14. navodi: „ Odredbom čl. 248. st. 1. SZ-a propisano je da će sud nakon unovčenja stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi iz iznosa ostvarenoga prodajom:

- 1. namiriti troškove unovčenja iz čl. 254. toga Zakona,*
- 2. namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu određenom pravilima ovršnoga postupka i*
- 3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika. Odredbom čl. 254. st. 3. SZ-a propisano je da se troškovi unovčenja predmeta razlučnoga prava određuju paušalno u iznosu od 5% od utrška, ako su stvarno nastali troškovi unovčenja znatno niži ili viši, odredit će se u stvarnoj visini a ako je zbog unovčenja stečajna masa opterećena porezom, iznos toga poreza pridodaje se paušalu troškova unovčenja odnosno stvarno nastalim troškovima unovčenja.“*

U točki 15. navodi: „ Prvostupanjski sud je pravilno ocijenio da su u konkretnom slučaju troškovi unovčenja znatno viši od 5%, da su osnovani troškovi unovčenja koji se odnose na izravne troškove - trošak procjena vrijednosti u dijelu koji se odnosi na predmetnu nekretninu, putni troškovi stečajnog upravitelja, police osiguranja za četiri godine, i na razmjerni dio općih troškova (10,21%) - knjigovodstveni troškovi, sudske pristojbe na isplate vjerovnicima, izrada pečata za dužnika, trošak prethodnog stečajnog upravitelja, trošak ureda, uredskog materijala, telefona, interneta, pošte i dr., putni troškovi, nagrada stečajnim upraviteljima, bankovni trošak otvaranja, vođenja i zatvaranja računa, trošak pohrane dokumentacije te troškovi javnog bilježnika.“

U točki 17. navodi: „Pravilna je ocjena suda kojom je ocijenjeno da u troškove unovčenja ne ulaze troškovi odvjetničkih usluga za postupke koji nisu povezani s unovčenjem predmeta razlučnog prava kao niti troškovi sudskih pristojbi i naknada, kao što se ne mogu se priznati niti drugi troškovi koji nisu imali nikakve veze, pa niti neizravne, s unovčenjem predmetnih nekretnina, kao niti za rezervirati novčani iznos za eventualno buduće podmirenje troškova parničnih postupka koji su u tijeku, za slučaj gubitka tih sporova.“

U točki 18. navodi: „ Ocjena je ovoga suda da je prvostupanjski sud dao jasne i valjane razloge odluke svoje odluke i u dijelu koji se odnosi na opravdane troškove, kao i u dijelu odluke koji nisu opravdani, koje u cijelosti prihvaća i ovaj žalbeni sud, a pravilnost i zakonitost pobijane odluke nisu dovedeni u sumnju žalbenim navodima.“

IV. REVIZIJSKA PITANJA I RAZLOZI

Revident u propisanom roku sukladno čl. 382 ZPP-a podnosi prijedlog za dopuštenje revizije protiv presude i rješenja drugostupanjskog suda ističući sukladno čl. 385 a ZPP- pravna pitanja koja su važna za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njenoj primjeni i za razvoj prava u sudskoj praksi i to:

**STEČAJNI UPRAVITELJ
DOMAGOJ REPAC**

Đorđićeva 24, 10000 Zagreb, OIB:24977406612, +385(98)690491, domagoj.repac@gmail.com

- *pravna pitanja o kojem odluka drugostupanjskog suda odstupa od prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske*
 - *pravna pitanja o kojem nema prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske a praksa viših sudova nije jedinstvena*
1. *Je li drugostupanjski sud ispitujući prvostupanjsku presudu u smislu odredbe čl. 365. Zakona o parničnom postupku bio dužan u svojoj odluci obrazložiti razloge zbog koji je ocijenio da pojedini žalbeni razlozi nisu od odlučnog značaja, a odnose se na žalbeni razlog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava?*
 2. *Da li je drugostupanjski sud u postupku odlučivanja o žalbi dužan ispitati sve razloge navedene u žalbi dajući obrazloženja o istima ili se može ograničiti na ispitivanje samo nekih razloga navedenih u žalbi, a druge izostaviti ne dajući pritom nikakva obrazloženja?*
 3. *Čini li drugostupanjski sud bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st.1. u vezi sa čl. 375. st.1. ZPP-a u situaciji ako ne razmatra niti ne obrazlaže istaknuti žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st.2. točka 11. ZPP-a?*

U odnosu na postavljena pitanja pod točkama 1., 2. i 3. podnositelj ističe da drugostupanjska odluka nema uopće obrazloženja o žalbenim navodima žalitelja. Drugostupanjski sud u svojoj odluci navodi da je odluka prvostupanjskog suda pravilna, da su zaključci točni, da je prvostupanjski sud pravilno ocijenio, no pritom ne daje obrazloženje o takvim svojim zaključcima. Drugostupanjski sud je bio dužan ocijeniti žalbene navode koji su od odlučnog značaja (čl. 375. st. 1. ZPP), a što nije učinio. Sud drugog stupnja nije odgovorio na žalbene navode koji su od odlučnog značaja pa je time drugostupanjski sud učinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi čl. 375. st. 1. ZPP. Drugostupanjski sud nije razmatrao niti obrazlagao žalbeni razlog bitne povrede parničnog postupka iz članka 354 .st.2. toč.11. ZPP, iako ga je tužitelj istaknuo i obrazložio. *Nadalje, sud nije razmatrao niti obrazlagao žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Nadalje, sud nije razmatrao niti obrazlagao žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava, iako ga je tužitelj istaknuo i obrazložio te u odnosu na istaknuti žalbeni razlog u žalbi tužitelja drugostupanjska odluka nema niti ijedne riječi obrazloženja.* Žalbeni sud niti ijednom riječju ne obrazlaže žalbene razloge istaknute u žalbi tužitelja koji su vrlo konkretno navedeni. **Navodi drugostupanjskog suda su toliko općeniti da se mogu primijeniti na svaki slučaj, a ne samo na konkretni predmet.** O konkretnim žalbenim navodima žalitelja nema uopće obrazloženja. Sukladno članku **365. st. 2. ZPP** dužan ispitati prvostupanjsku odluku u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ovoga Zakona i na pravilnu primjenu materijalnog prava. Također, sud nije primijenio odredbu članka **375.st.1. ZPP**, tj. u obrazloženju presude nije ocijenio žalbene navode koji su od odlučnog značaja i nije označio razloge koje je uzeo u obzir po službenoj dužnosti. Pitanja

postavljena pod brojevima 1., 2. i 3. su važna za odluku u ovom sporu kao i za osiguranje jedinstvene primjene prava ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. Drugostupanjski sud u svojoj odluci isključivo ponavlja navode prvostupanjskog suda i potom navodi da su isti pravilni, što predstavlja komentar, a nema obrazloženja zašto smatra da su pravilni. Nema uopće obrazloženja o konkretnim žalbenim navodima revidenta koji se uopće ne spominju u obrazloženju drugostupanjske odluke.

Važnost za odluku u sporu pitanja pod brojem 1. 2. i 3:

Ova pravna pitanja, svako pojedinačno, su važna za zakonitost odluke u ovom sporu, pošto bi vjerojatno odluka bila drugačija da je sud ispitivao sve istaknute žalbene razloge revidenta koji su konkretno navedeni i kao takvi zahtijevaju konkretno obrazloženje. Glavna argumentacija drugostupanjskog suda je da je prvostupanjski sud sve pravilno utvrdio, a istovremeno se niti ijednom riječju u obrazloženju ne osvrće na žalbene razloge koje je revident iznio konkretno navodeći za svaki žalbeni razlog u čemu se sastoji i zbog čega smatra da je prvostupanjsko rješenje zahvaćeno tom žalbenom povredom. Nadalje ovo pitanje je važno jer u ovom konkretnom postupku namirenje vjerovnika stečajne mase i to npr. RH ili davatelja javnih usluga ovisi od shvaćanja sudova da li je u stečajnom postupku obveza svih vjerovnika sudjelovati u troškovima stečajnog postupka i nastalim obvezama stečajne mase ili nije, a koje se novčane obveze temelje na pravomoćnim odlukama hrvatskih sudova.

Važnost za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni pitanja pod brojem 1.,2. i 3.:

Ova pitanja su važna i za jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnost, jer je riječ o pitanjima o kojem odluka suda drugog stupnja odstupa od već ustanovljene prakse revizijskog suda, izražene u brojnim odlukama revizijskog suda. Kada je žalbeni sud u svojoj odluci, bez valjana obrazloženja ili je ono manjkavo, odstupio od ustaljene prakse revizijskog suda riječ je o povredi zabrane arbitrarnosti, što je sastavni dio prava na pravičan postupak. Odstupanje od shvaćanja da drugostupanjski sud mora ispitati sve žalbene razloge, što je ustaljena sudska praksa revizijskog suda koja se ogleda i u broju predmeta u kojima se ovo pitanje pojavljuje, ostavilo bi prostora arbitrarnosti sudaca, a samim time do bitnog obezvrjeđivanja instituta žalbe kao temeljnog prava stranaka u postupku u svezi preispitivanja sudske odluke. Navodi drugostupanjskog ne smiju biti toliko općeniti da se mogu primijeniti na svaki slučaj, a ne samo na konkretni. Takva povrede uzrokuje nezakonitu i nepravilnu odluku iz razloga što se zbog nedostataka obrazloženja ista ne može ispitati. Neujednačena praksa sudova, posebice onih najviših, može stoga, u određenim okolnostima, biti i povreda prava na pravičan postupak iz čl. 6., st. 1. Europske konvencije. U činjenično i pravno gotovo jednakim situacijama prirodno je da ishod postupka bude jednak, inače bi to moglo ukazivati na ugrozu pravne sigurnosti. U odnosu na ovo pitanje revizijski sud je u brojnim svojim odlukama zauzeo drukčije pravno shvaćanje od shvaćanja žalbenog suda, a primjerice u slijedećim odlukama: *Rev-2572/00-2 od 14.2.2001.*, *Rev 3288/1993-2 od 30.03.1995.*, *Revx 83/08-2 od 25.11.2008.*, *Rev-x 965/14-2 od 2.12.2014.godine.*

4. *Predstavljaju li :*

- a) *već ispunjene novčane tražbine vjerovnicima stečajne mase, a koje se temelje na pravomoćnim i ovršnim odlukama u parničnim postupcima,*
- b) *novčane tražbine vjerovnika stečajne mase koje su dospjele a nisu ispunjene a temelje se na pravomoćnim i ovršnim odlukama u parničnim postupcima, a koji postupci su se vodili i vode se za račun stečajne mase a za koje je skupština vjerovnika prihvatila izvješće stečajnog upravitelja,*
- c) *novčane tražbine koje su ispunjene vjerovnicima stečajne mase temeljem odredbi čl. 156. st.1. i 2., za koje ispunjene je prethodno skupština vjerovnika donijela odluke koje sud nije osporio,*

dakle, opisano pod a), b) i c) obveze stečajne mase iz čl. 154. st.1. SZ-a u podmirenju kojih moraju razmjerno sudjelovati svi vjerovnici sa upisanim razlučnim pravima na imovini stečajnog dužnika pritom uzimajući u obzir da je u ovom stečajnom postupku izvjesno da neće biti uopće namirenja stečajnih vjerovnika, te o kojima je stečajni upravitelj sukladno odredbi čl.157 SZ-a dužan voditi računa da se osiguraju sredstva za njihovo namirenje i da se izdvoje sredstava za obveze za koje se može pretpostaviti da će ih u budućnosti trebati namiriti, te da li vjerovnici sa upisanim razlučnim pravima na imovini stečajnog dužnika mogu biti odlukom suda oslobođeni sudjelovanja u podmirenju ovih obveza i troškova (a, b i c), kada je izvjesno da neće biti namirenja stečajnih vjerovnika, tvrdnjom da je riječ o obvezama stečajne mase i troškovima koji nisu u vezi s unovčenjem predmeta razlučnog prava iako konkretna unovčena nekretnina zajedno sa ostalim nekretninama čini jedinstvenu stečajnu masu stečajnog dužnika što potvrđuje i izvještajno ročište u ovom stečajnom predmetu?

5. *Da li je sud, u situaciji kada razlučni vjerovnik nije osporio odnosno prigovorio na obračun troškova unovčenja stečajnog upravitelja, dužan uvijek u svojoj odluci utvrditi sve stvarno nastale obveze i troškove stečajne mase (čl. 254. st.3. SZ-a) te jasno i određeno dati razloge zbog čega već nastale a ujedno i djelomično ispunjene novčane obveze stečajne mase vjerovnicima stečajne mase kao i predvidive buduće obveze i troškovi, nemaju veze sa unovčenom nekretninom niti ne predstavljaju trošak unovčenja za konkretnu nekretninu, te pritom u tom i takvom slučaju jasno utvrditi obrazloženjem svoje odluke tko je ili će od drugih razlučnih vjerovnika takve „nepriзнate“ već nastale troškove, dospjele obveze stečajne mase a neke već i ispunjene kao i buduće predvidive obveze i troškove biti dužan podmiriti utvrđujući pritom da isti „imaju veze“ sa nekretninama na kojima drugi vjerovnici imaju upisana razlučna prava, a imajući u vidu odredbe čl. 157. u vezi sa odredbom čl. 76. SZ-a?*

6. *Može li sud svojom odlukom o namirenju razlučnog vjerovnika, pritom imajući u vidu da razlučni vjerovnik nije prigovorio odnosno osporio obračun troškova unovčenja stečajnog upravitelja, utvrditi da stvarno nastale i dospjele novčane obveze stečajnog dužnika na plaćanje vjerovnicima stečajne mase i nastali troškovi nemaju nikakve veze niti predstavljaju trošak unovčenja za konkretnu nekretninu na kojoj se namiruje razlučni vjerovnik iako ta konkretna nekretnina zajedno sa ostalim nekretninama čini jedinu imovinu za podmirenje troškova postupka i jedini je temelj namirenju – samo razlučnih vjerovnika?*

U odnosu na postavljena pitanja pod točkama 4., 5., i 6.;

Podnositelj ističe da su ovo pravna pitanja o kojima nema prakse revizijskog suda. Odluka drugostupanjskog suda u ovom predmetu nije dala odgovore na žalbena pitanja revidenta. U ovom konkretnom slučaju sud je donio odluku (obrazloženje točka 20. prvostupanjske odluke) da dio nastalih i dospjelih troškova i obveza stečajne mase nisu u vezi sa konkretnom nekretninom odnosno da ne predstavljaju trošak unovčenja za konkretnu nekretninu. Revident ističe da troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojoj postoji razlučno pravo, ali su kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase, namiruju se iz cijene postignute prodajom stvari razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu i namiruju se u okviru troškova unovčenja stvari. Ujedno uzimajući u obzir odredbu članka 134. stavka 2. SZ-a i pojedini troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem određenog predmeta na kojem je zasnovano razlučno moraju se razmjerno namiriti iz cijene postignute prodajom, a razmjer se utvrđuje prema vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na vrijednost ostale imovine stečajnoga dužnika. Naime, žalitelj smatra bitnim istaknuti da je jasno da razlučni vjerovnik treba participirati i u namirenju ukupnih troškova stečajnog postupka, jer je stečajni postupak generalna ovrha u kojoj sudjeluju svi dužnikovi vjerovnici istovremeno. U stečajnom postupku stečajni upravitelj dužan je s jednakom dužnošću skrbiti o cjelokupnoj imovini stečajnoga dužnika koja ulazi u stečajnu masu neovisno je li opterećena razlučnim pravom ili ne. Skrb o imovini može prouzročiti troškove od kojih neki izravno terete određene stvari a drugi troškovi terete cjelokupnu stečajnu masu. Bitno je da su ti troškovi, koji su u stvari tražbine vjerovnika stečajne mase i prvenstveno se namiruju iz stečajne mase, stvarno nastali te da postoji obveza stečajnog upravitelja da o njima vodi računa tijekom cijelog stečajnog postupka prema odredbi članka 157. SZ-a, a u ovom slučaju upravo je riječ o takvim troškovima. Sud nije cijenio uopće činjenicu da razlučni vjerovnik nije prigovarao obračunu. Žalitelj ponavlja da je stečajni postupak, postupak koji se provodi radi skupnoga namirenja vjerovnika stečajnoga dužnika, unovčenjem njegove imovine i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnicima (čl. 2. st. 2. SZ-a) i da stečajna masa služi namirenju troškova stečajnoga postupka te tražbina vjerovnika stečajnoga dužnika, odnosno tražbina čije je namirenje osigurano određenim pravima na imovini dužnika (čl. 134. st. 2. SZ-a). Stoga bi ispravan zaključak prvostupanjskog suda bio, da je svoju odluku temeljio na dokumentaciji iz priloga obračuna a što nije, isključivo utvrđenje da ovdje svi vjerovnici trebaju razmjerno sudjelovati u namirenju svih troškova ovog stečajnoga postupka zatraženih po stečajnom upravitelju razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji njihovo razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu, a to iz razloga jer su troškovi prema obračunu trebali biti priznati kao

**STEČAJNI UPRAVITELJ
DOMAGOJ REPAC**

Đorđićeva 24, 10000 Zagreb, OIB:24977406612, +385(98)690491, domagoj.repac@gmail.com

troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase. **Ključno je da u ovom predmetu neće biti namirenja stečajnih vjerovnika jer je sva imovina stečajnog dužnika opterećena razlučnim pravima, jer su tražbine razlučnih vjerovnika bar dvostruko veće od stečajne mase.**

Važnost ovih pitanja 4., 5. i 6. za odluku o sporu:

Zakonske odredbe o troškovima i obvezama stečajne mase opisane su u člancima 155. do 157. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17,36/22 dalje SZ-a). Sudska praksa kroz pojedinačne rješidbe potvrđuje da pojam obveza (koji prema striktnoj zakonskoj odredbi sadrži troškove i obveze stečajne mase) iz članka 154. SZ-a prilikom donošenja odluke po članku 254. SZ-a nije jedinstveno riješen. Nema pravnog shvaćanja prvenstveno kod stečajnih postupaka u kojima su predmet unovčenja nekretnine na kojima postoji razlučno pravo. Zakonski tekst u niti jednom članku ne čini razradu pojma troškova (koji sadrži troškove i obveze stečajne mase) s obzirom na stečajnu masu i konkretan dio stečajne mase, posebno nekretnina na kojima postoji razlučno pravo. Predmetne nekretnine čine jedinstvenu stečajnu masu što potvrđuje prvo izvještajno ročište te podaci o sadržaju imovine koji predstavlja stečajnu masu u ovom predmetu. Parnični i drugi sudski te upravni postupci koji se vode u ime i za račun stečajne mase, za koje je skupština vjerovnika prihvatila izvješće predstavljaju obvezu stečajnog dužnika. Problem će nastati kada u konkretnom predmetu neće biti sredstava za podmirenje obveza stečajne mase iz razloga jer je razlučnom vjerovniku isplaćen iznos koji nedostaje za obveze stečajne mase iz članka 154. SZ-a. U ovom predmetu prvi razlučni vjerovnik Ragip Fana je pristao da se troškovi iz članka 254. SZ-a namire iz uplaćene jamčevine u predloženom iznosu. U ovom slučaju nije bilo prigovora razlučnog vjerovnika na obračun troškova. Sud nije prihvatio obrazloženi prijedlog stečajnog upravitelja za određivanjem visine opisanih troškova od 36.798,82 eura već je odredio obveze stečajne mase opisane su u člancima 155. do 157. SZ-a u visini od 17.353,19 eura. Stečajni upravitelj ima dužnost podmiriti sve obveze iz članka 154. SZ-a. **Dužnost podmirivanja obveza prema dospijeću je zakonska obveza.** Ova pitanja su važna za zakonitost odluke u ovom sporu, pošto bi vjerojatno odluka bila drugačija da je sud ispitivao sve istaknute žalbene razloge revidenta koji su konkretno navedeni i kao takvi zahtijevaju konkretno obrazloženje. Ponovljeno, problem će nastati, odnosno već je nastao jer u konkretnom predmetu neće biti sredstava za podmirenje obveza stečajne mase iz razloga jer je razlučnom vjerovniku isplaćen iznos koji nedostaje za obveze stečajne mase iz članka 154. Stečajnog zakona, a dužnost podmirivanja obveza prema dospijeću je zakonska obveza. **Ključno je da u ovom predmetu neće biti namirenja stečajnih vjerovnika jer je sva imovina stečajnog dužnika opterećena razlučnim pravima, jer su tražbine razlučnih vjerovnika su višestruko veće od stečajne mase.**

Važnost za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni pitanja pod brojem 4., 5. i 6.:

Ova pitanja su važna i za jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnost, jer je riječ o pitanjima o kojem nema prakse revizijskog suda a odluka suda drugog stupnja nije dala obrazloženja o žalbenim navodima revidenta, a ovo su vrlo česti slučajevi u stečajnim postupcima kod unovčavanja nekretnina na kojima postoji upisano razlučno pravo. Zakonodavac se ne bavi terminima da pojedini troškovi na neki način izravno ili neizravno nisu povezani s unovčenjem predmeta razlučnog prava. Zaprimiteljne odluke sudova u ovom postupku nas dovode do zaključka da revident nije dobio obrazloženja na iznesene žalbene navode u odnosu na izneseno činjenično stanje te da pobijane odluke sudova dovode to toga da neće biti sredstava za njihovo podmirenje.

Pojam obveza stečajne mase sadržava troškove iz članka 155. SZ-a i ostale obveze iz članka 156. SZ-a. Nekretnine koje su nesporno dio stečajne mase i radi kojih se u naravi i vodi redovni stečajni postupak trebaju kroz formu vođenja stečajnog postupka dobiti novog vlasnika na listu B zemljišnih knjiga. Iz vrijednosti ostvarene unovčenjem trebalo bi namiriti sve obveze (koje prema striktnoj zakonskoj odredbi predstavljaju troškove i obveze stečajne mase) iz članka 154. SZ-a prilikom donošenja odluke po članku 254. SZ-a. Tijekom cijeloga postupka stečajni upravitelj dužan je voditi računa o tome da se iz stečajne mase osiguraju sredstva potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase, a tijekom isplate pojedinih obveza stečajne mase dužan je izdvojiti sredstva potrebna za namirenje takvih obveza za koje se osnovano može pretpostaviti da bi ih trebalo namiriti u budućnosti. Obveze stečajne mase upravitelj je dužan podmirivati po dospijeću što znači da je isključena bilo kakva diskrecija glede dinamike plaćanja obveza vjerovnicima stečajne mase. Složenost vođenja kompliciranijih stečajnih predmeta po pitanju naknade troškova utvrđivanja predmeta razlučnoga prava i naknade troškova njegova unovčenja pokazuje da stečajni upravitelj ne može potpuno točno utvrditi razmjerni dio navedenih troškova ukoliko se u stečajnoj masi nalazi više nekretnina. Sve je prepušteno sudskoj praksi, pa je stoga vrlo važno da revizijski sud zauzme pravno shvaćanje o iznesenim pitanjima. Obračun se ne provodi na način da su sve varijable poznate. Stečajni upravitelj ima dužnost podmiriti sve obveze iz članka 154. SZ-a. Dužnost podmirivanja obveza prema dospijeću je zakonska obveza. Odluke prvostupajskih sudova su različite, pa tako u slučaju kada razlučni vjerovnici ne prigovaraju obračun troškova unovčenja sudovi iste određuju prema zatraženom obračunu. U ovom slučaju nije bilo prigovora razlučnog vjerovnika na obračun troškova, a ima slučajeva kada razlučni vjerovnici prigovaraju obračunu troškova unovčenja, dok ima situacija kao u ovom predmetu da neće biti namirenja stečajnih vjerovnika jer je sva imovina stečajnog dužnika opterećena razlučnim pravima, jer su tražbine razlučnih vjerovnika više od dvostruko veće od stečajne mase, pa je stoga opravdano pitanje tko će troškove i obveze u ovom postupku podmiriti. Obzirom da nema jasne prakse drugostupajskog suda kao ni izraženih pravnih shvaćanja drugostupajskog suda, dok prakse revizijskog suda nema, a u stečajnim postupcima je unovčenje sa upisanim razlučnim pravima vrlo često, revident smatra da su postavljena pitanja važna i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

**STEČAJNI UPRAVITELJ
DOMAGOJ REPAČ**

Đorđićeva 24, 10000 Zagreb, OIB:24977406612, +385(98)690491, domagoj.repac@gmail.com

V. Slijedom navedenog, podnositelj/revident predlaže da Vrhovni sud Republike Hrvatske dopusti reviziju na temelju ovog prijedloga za dopuštenje revizije te donese odluku kojom se dopušta podnošenje revizije protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj VTS RH Pž-175/2024 od 23.01.2024. a zbog navedenih pitanja i razloga.

Zagreb, 19.02.2024.

Stečajni dužnik

po stečajnom upravitelju:

PRILOZI:

- 1. Odluka TS ZG St-1487/2017 od 22.12.2023.*
- 2. Žalba revidenta od 07.01.2024.*
- 3. Odluka VTS RH Pž-175/2024 od 23.01.2024.*
- 4. Odluke Vrhovnog suda RH x4:*

Rev-2572/00-2 od 14.2.2001., Rev 3288/1993-2 od 30.03.1995., Revx 83/08-2 od 25.11.2008, Rev-x 965/14-2 od 2.12.2014. godine